

af, og ligeledes har klippet Fornyelsen af Vejle—Give-Banen bort. Jeg kender noget til Forholdene ved Vejle, og jeg mener, at Forslaget var saa uforholdsmæssig dyrt, at der ikke kan være Tale om andet, end at vi maatte kunne faa noget langt, langt billigere, men jeg tror ogsaa, at det vilde være i saa høj Grad uhensigtssvarende, at der ikke er Tvivl om, at vi i en kortere eller fjernere Fremtid atter maatte have forandret det, som vi med saa uhyre Bekostning havde lavet. Jeg skal ikke videre forfølge dette, det er kun min personlige Betragtning, og ud fra den er det meget naturligt, at jeg kommer til det Resultat, at naar jeg havde Valget imellem at stemme for Gedser—Warnemünde alene eller sammen med Vejle—Holstebro, jeg da foretrak Gedser—Warnemünde alene.

Jeg tillægger egentlig ikke den ærede Minister Hovedskylden for de efter min Mening i økonomisk Henseende ret ufor- svarlige Forslag angaaende Vejle, thi det er jo ikke ham, der har lavet Forslagene. Men det er dog ret ejendommeligt at se, at den højtærede Minister den 3die Marts forelagde Forslag her i Tinget, hvor der til Ordningen af Banegaardsforholdene i Vejle forlangtes 1,850,000 Kr. foruden Eks-propriationsudgifterne, som sikkert løbe op til over en halv Million Kr., efter hans eget Forslag, og den 10de Marts, da For- slaget var til første Behandling, gaar den højtærede Minister naturligvis ud fra den samme Forudsætning, men i Gaar under Forhandlingen her i Tinget hævdede han over for den ærede Ordfører, at den ærede Ordførers Reduktion ved Ændringsforsla- get væsentlig er kommen til Stede ved, at han helt havde klippet Banegaardsforslaget ved Vejle bort. Men samtidig siger han, at det er nødvendigt at gøre noget ved Vejle, og at det sandsynligvis vil koste hen- ved 1 Million Kr. Jeg indrømmer, at det er nødvendigt at gøre noget ved Vejle, og jeg mener, at det er uforsvarligt, at de danske Statsbaner hverken paa den ene eller den anden Maade have været til at komme til Rette med, saa, at de private Baner ved Vejle have kunnet faa en rimelig Forbindelse med Statsbanerne. Det er fuldstændig uforsvarligt, og endnu mere uforsvarligt vilde jeg anse det for at være,

dersom vi skulde blive ved at køre paa samme Maade, naar vi faa den ene pri- vate Bane gjort til Statsbane. Men jeg hævder lige saa sikkert, at det, der er foreslaaet af den højtærede Minister og hans sagkyndige, er noget, vi fra Rigsda- gens Side umuligt kunne gaa ind paa. Jeg skal nu ikke komme nærmere ind paa det, det ligger jo ikke for, da jeg antager, at Flertallets Ændringsforslag vil blive vedtaget.

Naar jeg dernæst vil gøre nogle Be- mærkninger om Holstebro—Herning—Give —Vejle-Banen, som den nu er foreslaaet af Flertallet, har jeg allerede sagt, at jeg ikke har personlig Interesse eller Valg- kredsinteresse i det Forslag, her forelig- ger. Ved Jærnbansagers Behandling i Folketinget gælder jo i Reglen ikke de sæd- vanlige Skillelinier i politisk Henseende, og ligesom jeg altsaa ikke udtaler mig her fra noget Interesse-Standpunkt i snævrere Forstand, saaledes taler jeg heller ikke fra noget Partis Standpunkt, jeg udtaler mig saa rent og skært objektivt, som jeg for- maar. Jeg vil da sige, at vel foretrækker jeg i høj Grad Flertallets Forslag fremfor den højtærede Ministers, men jeg er dog meget i Tvivl, om det i og for sig er rig- tigt, hvad Flertallet har foreslaaet. Det ærede Medlem for Viborg Amts 3die Valg- kreds (Sloth) var jo i Gaar inde paa at tale om Økonomi ved Jærnbaneanlægene i Jylland, og jeg antager, at det ærede Med- lem mente national Økonomi. Skal man nemlig se paa Jærnbansager ud fra den økonomiske Interesse, man har hjemme i sine lokale Kredse, maa det mest økono- miske blive at faa Staten til at anlægge og drive den vedkommende Bane uden Hensyn til, hvad det i Nutiden og Frem- tiden koster Samfundet at anlægge den. Naar jeg altsaa taler om Økonomi ved Jærnbaneanlæg, mener jeg national Øko- nomi. Det ærede Medlem hævdede, at af de tre Forslag, der vare fremme i den jydsk Jærnbankommissions Betænkning, var der efter hans Mening egentlig kun et, der var berettiget til at blive anlagt som Statsbane, økonomisk set. Jeg kunde til en vis Grad, ja, jeg kunde sige fuldt ud, være enig med det ærede Medlem i den Betragtning. Den har jeg hævdet hjemme